

Sunnuntai-ilta

Julkaistu 10.2.2014

On sunnuntai-ilta. Havahdun huoneeni lattialta ja taaskaan ei käsitystäkään mitä menneellä viikolla on tapahtunut. Heikottaa ja päähän rupeaa pikkuhiljaa hiipiin muistikuvia sieltä täältä. Tarkemmin tutkittuani todistusainestoa tapahtumista huomaan käytettyjä väkkeitä siellä täällä ja verisiä paperitolloja. Mitä täällä on tapahtunut? En kymmenen vuotta sitten osannut kuvitellaakaan, että minä voisin vajota näin kylmään ja yksinäiseen maailmaan, jossa ystävyydellä ja rehellisyydellä ei ole mitään merkitystä.

Kelataan ajassa taaksepäin, nuoruuteeni. En olisi voinut toivoa parempia vanhempia, kasvatusta ja veljiä. Vanhempani erosivat kun olin todella pieni, mutta minulle on kerrottu, että otin sen erityisen raskaasti. Murrosikään mennessä ymmärsin jo, että elämä sisältää hyviä ja rakkaita muistoja, myös huonoja ja surullisia. Olin onnellinen nuorena ja ystävien ympäröimä. Jääkiekko oli minulle kaikki kaikessa tyttöjen ja keskikaljan lisäksi. Satunnainen pilvenpoltto tuli kuvioihin ja jääkiekon lopetettuani 16-vuotiaana se yltyi todella paljon. Nyt kun tarkemmin mietin kyseistä aikaa niin tuntuu, että siitä asti olen etsinyt paikkaa mihin kuulua. Armeija tosin teki sen hetkellisesti, mutta ala-ikäisenä hankitun rekisterin perusteella valtiolle on turha koittaa päästä töihin. Siellä huomasin itsestäni piirteen joka kumpuaa ilmeisesti nuoruudestani. Se että, jos minulla ei ole kuria seuraan heti koittaen todistaa muille jotakin.

En tosin moiti äitiäni kasvatuksesta. Mitä muuta yksinhuoltajana olisi voinut tehdä kolmen pojan kanssa. Veljiini minulla on ollut aina erikoiset välit, me emme jaa tunteita lähes koskaan tai muuta, mutta kaikki tietää miten paljon toinen toisistamme välitetään.

Amfetamiini. Ainoa päihde johon olen ikinä ollut koukussa niin, että vaikka haluan lopettaa, en pysty. Viimeiset kaksi vuotta olen koittanut lopettaa. Selvin kausi taitaa olla reilun kuukauden, mutta aika nenä puuterissa tässä on menty. Nyt kuvioihin on tullut suonensisäinen käyttö mietittyäni, että miksi kaikilla muilla toimii ja vaivun itse vain horrokseen. Auta armias kun mäntä meni pohjaan vähän yli kuukausi sitten niin siitä lähes päivittäin olen käyttänyt.

Tänään mietin keskikulutustani ja se on noin kaksi grammaa päivässä. Yksi vaikeimmista asioista lopettamisessa on se, että nuoruudessa roju oli lähes leivinjauhetta, mutta kun tässä on tullut pyörittyä hetken aikaa niin tavarakin on pikkuhiljaa tullut paremmaksi ja sen mukana toleranssi kasvanut todella merkittävästi. Eniten hullunkurista tästä tekee sen miten olen jaksanut käydä töissä kevarin hankkimisesta asti junnuna. Välillä oikein ihmettelee mitä räsistä ihmiskroppa ja mieli pystyy kestävänsä. Esimerkkinä tehtaassa trukin ratissa neljän yön valvomisen jälkeen.

Surulliseksi minut tekee ainakin se kun peilistä katson itseäni. Näen vain pilalle menneen hymyn ja silmät, jotka pyytävät apua. Välillä vieläkin mietin ex-tyttöystäväni, joka on ainoa kuka pystyy tekemään minut onnelliseksi taas. Olen tosin koittanut unohtaa hänet, mutta aina välillä tulee ahdistuskohtauksia miten olen voinut valita huumeen mistä ei ole mitään iloa ja repii kaiken palasiksi pikkuhiljaa. Sen sijaan, että olisin valinnut ihmisen joka toi elämäni rakkauden. Syytän erostamme minun omaa huumeidenkäyttöä ja tyhjiä lupauksia jotka kasautuivat ja kasautuivat riippuvuuden kehittyessä pikkuhiljaa niin pahaksi, että odotin hiljaa mielessäni, koska hän lähtisi töihin niin voin salaa sekoilla kotona.

Ja eromme jälkeen sama asia tapahtui minun ja OIKEIDEN ystäväni kanssa. Olen todiste siitä kuinka amfetamiini muovaa mielestä haluamansa ja lopulta aina kun käyt esimerkiksi kaupassa tai saat tilinauhan mietin hiljaa mielessäsi paljonko tällä saa fiksiä. En toivo kellekkään samaa ja rakkaiden ihmisten väliin kasvanut kuilu satuttaa eniten. Ja kuinka moni minuakin on koittanut auttaa? Todella moni. Nyt koitan muutaman kerran vielä yksin ja sen jälkeen tavoitteena on ilmottautua hoitoon, koska syvällä sisälläni valitsen rakkaat ihmiset sen sijaa, että piikitän myrkyä suoneeni päivittäin. Olipas avautuminen ja toivottavasti tarinani auttoi edes jotakuta :)

Nimimerkki:

–

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/huumeet-ja-laakkeet/sunnuntai-ilta>